

U S T A W A

z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Tytuł I. Postanowienia ogólne.

Art. 1.

Postanowienia niniejszej ustawy odnoszą się do funkcjonariuszów państwowych mianowanych na stałe zgodnie z obowiązującymi przepisami, tudzież zawodowych wojskowych. Osoby te oraz wdowy i sieroty po nich otrzymują zaopatrzenie emerytalne według zasad określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2.

Funkcjonariuszami państwowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowi, funkcjonariusze poczt, telegrafów i telefonów, oficerowie i szeregowi straży granicznej, oficerowie i szeregowi policji państwowej, nauczyciele wszystkich szkół państwowych i publicznych pozostających na etacie Państwa, tudzież sędziowie z wyjątkiem handlowych, prokuratorzy i asesory sądowi.

Emerytem w rozumieniu niniejszej ustawy odnośnie do zawodowych wojskowych jest zawodowy wojskowy przeniesiony w stan spoczynku.

Uposażenie ministrów reguluje osobna ustawa. Do czasu wejścia w życie tej ustawy ministrowie, którzy przed objęciem tego stanowiska pełnili służbę, jako stałi funkcjonariusze państwowi, względnie zawodowi wojskowi, lub pozostawali w stanie spoczynku, otrzymują w razie ustąpienia z zajmowanego stanowiska co najmniej przez dwa lata stanowiska ministra i niepowołania zpowrotem do czynnej służby państwowej lub wojskowej, o ile odpowiadają postanowieniom art. 9 ustawy, uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według ostatnio pobieranego uposażenia ministra (art. 17 ustawy).

Warunek zajmowania stanowiska ministra co najmniej przez dwa lata uważać należy za spełniony, jeżeli suma wszystkich okresów przebytych kiedykolwiek na stanowisku ministra wynosi dwa lata.

Funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy zajmowali stanowisko ministra przez okres krótszy niż dwa lata a poza tym odpowiadają warunkom wyszczególnionym w ustępie poprzednim otrzymują uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według uposażenia w służbie czynnej, ostatnio pobieranego przed objęciem stanowiska ministra.

Czas spędzony na stanowisku ministra liczy się do wysługi emerytalnej na równi ze służbą państwową.

Funkcjonariuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu mianowanemu ministrem w czasie piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego, albo wybranemu na posła lub senatora w czasie zajmowania stanowiska ministra, zalicza się do wysługi emerytalnej w razie zwolnienia ze stanowiska ministra przed wygaśnięciem mandatu poselskiego lub senatorskiego pozostały czas piastowania tego mandatu w przypadku jeżeli w

chwili zwolnienia ze stanowiska ministra funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie nabył zgodnie z ust. 3 prawa do uposażenia emerytalnego.

Uposażenie emerytalne zostanie w takim przypadku wymierzone dopiero w wygaśnięciu mandatu poselskiego lub senatorskiego i z zastrzeżeniem postanowień art. 9 ustawy.

Art. 3.

Ze Skarbu Państwa pobierać tylko jedno zaopatrzenie. W przypadkach, gdyby funkcjonariuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu, względnie pozostałej rodzinie służyło z jakiegokolwiek bądź innego tytułu prawo do zaopatrzenia, wypłacanego ze Skarbu Państwa, monopolu państwowego lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” — uprawniony ma prawo wyboru.

Art. 4.

Osoby, które podstępnie uzyskały zaopatrzenie lub wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego im na zasadzie niniejszej ustawy oraz osoby, które w byłych państwach zaborczych działały na szkodę interesów Narodu Polskiego mogą być pozbawione orzeczeniem dyscyplinarnym prawa do dalszego pobierania tego uposażenia, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karnosądowej i obowiązku wynagrodzenia szkody wyrządzonej Skarbowi Państwa, właściwość i tryb postępowania komisji dyscyplinarnych określa rozporządzenie Rady Ministrów. Minister Skarbu jest uprawniony do natychmiastowego zawieszenia wypłaty całości lub części uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sieroczej) do czasu uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

W razie pozbawienia osób, określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu, na mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sieroczej) kwoty, których wypłata została przez Ministra Skarbu zawieszona, ulegają przelaniu na rzecz Skarbu Państwa.

W przypadku pozbawienia emeryta prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego właściwa władza naczelna może żonę i dzieciom takiego emeryta przyznać stały zasiłek, nieprzekraczający ich pensji wdowiej lub sieroczej.

Kwoty nienależnie pobrane przez emeryta (wdowę, sierotę) tytułem uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sieroczej), podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd przez zainteresowaną osobę, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej.

Art. 5.

Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu